

– Her er gott hjá börnum at vera – so stílt og trygt, og loftin er altíð frísk. Okkum dárar ómetaliga væl her í Føroyum

1990, tá eg spældi sjálvur á Kýpros. Liðskiparin hjá okkum, sum væl dárði at skemtast, fór til mín og segði brosandí: »Veitst tú hvat? Faroe Islands vunnu í dag á Eysturriki«. Sjálvsagt trúði eg honum ikki. Tá bjóðaði hann mær at vedda 100 amerikansk dollarar. Eg tók yvirfegin ímóti hesum uppskotinum. Og tað er ringt at ímynda sær, hvussu eg var tikin á bóli, tá tað visti seg, at mín móttøðumaður hesa ferð var púra sannorðaður! Soleiðis kostaði tað at finna Føroyar mær pengar úr lummanum! Tað er eisini tí, at eg seinni fekk serligan áhuga fyri fótibólta í hesum fjarnskotna landinum og til endans gjørdi av at koma higar og

skriva undir sáttmála við HB.

Sær nógvar evnaríkar unglingar í Føroyum

Ion Geolgau roknaði ikki við, at stigið hjá føroyskum fótibólta var so høgt, tá hann kom til Havnar at arbeiða í fjør. HB-venjarin heldur, at tað ber ikki til at samanbera styrki á sterkastu feløgum í landinum í dag og fyri fimm-seks árum síðani.

– Vit spældu ímóti HB í 1993 og høvdu als ikki nakrar trupulleikar í teimum dystunum. Nú eru føroyskir leikarar betri fyri næstan á øllum økjum. Teir venja meir, tí eru teir blivnir kropsliga sterkari. Men tað, sum undraði meg einamest,

er tað, at her eru fleiri teknískt góðir spælarnar. Í hesum sambandi kann eg nevna til dømis mín egna Jens Erik Rasmussen. Og í yngri ættarliðum finna vit nógvar frálíkar teknikarar, sum ikki er serliga vanligt í einum norðurlandi.

Ion arbeiðir bæði við 1. deildarliðnum hjá HB, og við unglungunum. Hansara uppgáva er millum annað at finna í nógvum yngrideildarliðunum hjá HB dreingir við sergávum, fyri at hjálpa teimum at gerast stuðulspælarnar hjá felagnum um nøkur ár.

– HB er eitt stórt felag. Umleið 400 fólk iðka fótibólta í ymskum deildum. Og eg eri ikki bangin at siga, at felagið hevur eina stóra framtíð. Í hvørjum yngri aldursbólki hava vit fleiri evnaríkar leikarar, og talið á teimum hækkar hvørt ár. Trupulleikin, og ikki bara hjá okkum, men hjá nógvum feløgum her í landinum, er tann, at vit hava ikki nóg mikið av ungdomsvenjarum, ið eru førir fyri at ala børn við góðum evnum til framtíðarstjórnspelelarnar. Eg royni sjálvur at arbeiða við teimum bestu millum 15-16 ára gamlar leikarar hjá okkum, og triggir úr dreingjaliðnum hava enn tá skrivað undir sáttmála við 1. deildarliðið. Teirra millum er hin 16 ára gamli Jón Rói Jacobsen, ein drongur við heilt ómetaliga stórum gávum. Eg vænti at brúka hann í 1. deild longu komandi mánaðarnar. Men hann má gerast meira seriøs fyri at vaksa upp til stórkarakara á europeiskum støði. Evni til tess hevur hann í hvussu er.

Hin trupulleikin er, at av eini ella aðrari orsök taka ikki allir ungir og góðar leikarar í Føroyum fótibólta stórum álvara. Eg kann nevna ein ungan mann, sum ikki nógvir kenna frá hansara avrikum á fótibóltsvøllinum – Alexandur Johansen av Skála. Men hann velur eina aðra ítróttagrein framum, nevniliga hóndbólt. Og her eru fleiri tilkomi.

Hevur ikki brúk fyri útlendingum í HB

Ion Geolgau sær ikki nakran stóran trupulleika í tí, at klassamunurin millum ymsk føroysk feløg er stórur. Hann visir á, at í nógvum europeiskum stórkappingum er stóðan nøkulunda hin sama – tað eru tey somu liðini, sum stýra næstan støðugt í sínum londum. Undantøkini kunnu vera Frakland, og partvis Týskland og Ongland, meðan í Italia, Spania, Hálandi, og serliga Skotlandi vinna tey stóru og ríkaru ár eftir ár.

– Havnin er eitt stórt pláss í Føroyum. Her eru nógvir spælarnar, og fleiri afturat koma hagar av bygd at búgva og spæla. Tað er púra náttúrligt, at havnarfeløg ofta liggja ovast á talvuni. Og um vit vænta at fáa betri úrslit úti í Europa, so eru vit noyðdir til at hava tvey ella trí lið, ið eru betri enn hini. Já, vit vinna ofta her heima við nógvum málum, men hetta hendir ikki tí, at hini eru so veik, men tí vit eru so sterkir. Tí megnadu vit at vinna ein dyst á meistarum úr Finlandi. Men trupulleikin er, at vit mangla altjóða royndir. Vit royna okkum næstan ongantíð ímóti feløgum úr øðrum londum, burtursæð frá europeiskum dystum. Tí mistu vit okkara 2-0 heimaliðslu burtur í Vaasa, hóast teir ikki vóru so nógvi betri fótibóltspelelarnar enn vit, men teir høvdu nógvi fleiri altjóða royndir.

Eg kundi sjálvandi hugsað um at styrkt HB við spælarnum uttanlands frá. Men tað eru ongari áneyðir at gera tað. Eg havi so góðan og breiðan hóp, at um vit vilja fáa betri útlendingar, enn okkara egnu hendar vegin, so fer tað at elva til stórar fíggarligar útreiðslur. Eg meti núverandi spælarnar nóg sterkar fyri at vinna góð úrslit bæði heima og úti í Europa. Útlendingar, ið kundu megnað at skúgvad okkara egnu burtur av liðnum, kosta so nógvi, at tað er næstan hópisleyst at reisa hendar spurningin. Eg haldi tó, at tað ber illa til at vænta at fáa eitt ógvuliga stórt evropeiskt felag her heima, ið kundi verið samandi við til dømis norska Rosenborg úr Trondheimi. Fólkagrunnlagið í Føroyum er so lítið, at vit fáa helst ongantíð fulltíðaryrksfótibólta her. Tí verður tað ikki møgult at

standa á somu hædd sum enn tá hini norðurlondum. Men grund er til at halda, at vit fáa góð úrslit ímóti stórum álvara. Eg kann nevna ein ungan mann, sum ikki nógvir kenna frá hansara avrikum á fótibóltsvøllinum – Alexandur Johansen av Skála. Men hann velur eina aðra ítróttagrein framum, nevniliga hóndbólt. Og her eru fleiri tilkomi.

Kann halda fram í Føroyum í fleiri ár

Ion sigur, at hann hevur ikki tíð til nakað ítriv, tí arbeiðið krevur so nógvi. Alla sína frítíð brúkar hann upp á familjuna hjá sær. Kona Ion, ið eitur Ivona, er ættað úr Craiova, og er dóttir fyrrverandi málmannin hjá Universitatei. Ivona og Ion eiga átta ára gomlu Stefaniu. Dóttirin var mest í Føroyum í fjør, men í ár gjørdi foreldrin av at senda hana heim til Rumenia at ganga í skúla.

– Vit eru rumenar, og tað er ógvuliga týðningarmikið fyri okkum, at Stefania lærir sitt móðurmál væl. Men um vit verða leingi í Føroyum, so kemur hon til okkara at búgva og ganga í skúla. Stefania dugir longu eitt sindur av føroyskum, og hon lærir tað helst skjótt um hon er her. Her er gott hjá börnum at vera – so stílt og trygt, og loftin er altíð frísk. Okkum dárar ómetaliga væl her. Eg dugi ikki at spáa, um eg verði venjari í Føroyum í nógvi ár, men tað kann gott vera. Eg glei meg nógvi at taka lut í uppbyggingini av fótibólta her, sum er á veg at vinna sær eitt heiðurligt pláss millum onnur evropeisk lond. Og tað er sera stuttligt, at fótibóltnar kann lata hurðar upp, ikki bara fyri føroyingum til Europa, men eisini fyri evropearum til Føroya. Uttan fótibólta hevði eg neyvan nakrantíð høvrt hetta orðið – Faroe Islands. Tí merkir fótibóltnar so nógvi fyri føroyingar, ikki bara sum ítróttargrein, men ikki minst sum nakad ið ger hetta litla fólklið stolt av at vera ein jøvni tótt millum allar aðrar. Í hvussu er, á fótibóltsvøllinum.

Tað er púra náttúrligt, at havnarfeløg ofta liggja ovast á talvuni. Og um vit vænta at fáa betri úrslit úti í Europa, so eru vit noyðdir til at hava tvey ella trí lið, ið eru betri enn hini, heldur Ion Geolgau

Ion Geolgau

Bláa bók

Føddur:
20. february 1961 í Pilesti (Rumenia)

Leikari:
Universitatea Craiova (1976/90), Aris Limassol (Kýprus, 1990/91), Avenir Lembech (Belgia, 1991/92).

Dystir:
304 dystir fyri Universitatea Craiova, 38 mál
24 landsdystir fyri Rumenia, 3 mál.

Fyrsti landsdystur:
Í 1980 í Sofia ímóti Bulgaria (2-1).
Síðsti landsdystur:
Í 1988 í Rotterdam ímóti Hálandi (0-2).

Venjari:
Gil Petrousti, eykaliðið hjá Universitatea Craiova.
Frá 1998 HB í Føroyum.

Familja:
Giftur við Ivonu. Tey eiga eina dóttir, Stefaniu.